

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.779/2024. számú ügyben Szegeden, 2025. május 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a 8. sorszámu

v é g z é s t:

A testi sértés büntetének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott1 ellen indult büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2024. május 9. napján kihirdetett *I.B.75/2023/34.* számú ítéletét *helybenhagyja.*

Megállapítja, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma: szig.sz.1.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék fenti ítéletével vádlott1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és garázdaság büntetésében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont]. Ezért a vádlottat, mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnfelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, eltérő tényállás megállapítása, másodlagosan enyhítés érdekében. A védő fellebbezését írásban indokolta, amelyben elsődlegesen kérte annak megállapítását, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett, ezért a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján indítványozta eltérő tényállás megállapítását és a vádlott felmentését a testi sértés tekintetében, másodlagosan pedig indítványozta a kiszabott büntetés enyhítését. Álláspontja szerint a kamerafelvétel és az orvosi látlelet alapján, továbbá a sértetti vallomás következtetlenségére figyelemmel nem lehetséges a valósághű tényállás megállapítása. Hivatkozott arra is, hogy a kés anyagszilárdsága nem került elemzésre, ennek ellenére a bíróság azt állapította meg, hogy az ütés legalább közepes erejű volt, azonban szakértői bizonyítás hiányában a bíróság

mérlegeléssel nem állíthat elő bizonyítékot. Mindezekre figyelemmel a vádlott felmentését indítványozta. Másodlagosan hivatkozott arra, hogy sértetti közrehatás is megállapítható volt, amelyre figyelemmel a vádlott is sérüléseket szenvedett el, illetőleg nem osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a vádlott önhibából eredő ittas állapotban követte el a bűncselekményt, figyelemmel arra, hogy ugyan más jogtárgysértés miatt, de ebből adódóan más büntetőeljárásban elítélték.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.159/2024/5. számú átiratában észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a vádra történő utalása hiányos, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindenben helytállónak ítélte és annak helybenhagyását indítványozta.

[4] A bejelentett fellebbezések aseptalanok, a fellebbviteli főügyészség átiratában írtak alaposak.

[5] Tekintettel arra, hogy a vádlott javára bejelentett fellebbezések a vádlott felmentésére is irányultak, a másodfokú bíróság a fellebbezésekkel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1), (2), (7) és (10) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel teljeskörűen felülbírálta.

[6] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett olyan eljárási szabályt, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[7] Helyesbítette az ítéltábla az elsőfokú ítélet [1] bekezdését, ugyanis a vádra történő utalás hiányos volt, mert a Bács-Kiskun Vármegyei Főügyészség a vádlottat mint különös visszaesőt vádolta meg életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletével.

[8] Az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását az ítélet [13] bekezdésben kiegészítette akként, hogy a vádlott a kezében lévő kés pengéjének élével ütött a sértett feje irányába. Az elsőfokú ítélet indokolásának [41] és [44] bekezdéseiben kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ugyanis arra a következtetésre jutott, hogy az ütés kizárólag csak a penge élével történhetett, ennek rögzítése azonban az ítéleti tényállásban elmaradt, ezért azt az ítéltábla pótolta.

[9] Egyebekben a törvényszék megalapozott tényállást állapított meg, amelyet az ítéltábla a fenti kiegészítéssel a határozatának alapjául elfogadott.

[10] A törvényszék a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben és mértékig lefolytatta. Az általa beszerzett bizonyítékokat ügyiratszerűen, logikusan, minden lényeges, releváns bizonyítékra kiterjedően értékelte. Ennek során kellő részletességgel elemezte az egyes bizonyítási eszközöket és a logika szabályainak megfelelően adott számot arról, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el és melyeket miért vetett el. Kellő indokát adta annak, hogy miért volt kétséget kizáró módon megállapítható az, hogy a vádlott volt az, aki késsel a kezében szállt ki a gépjárműből, majd támadólag lépett fel a sértettel szemben, kezdeményező magatartására figyelemmel pedig a jogos védelmi helyzet nem merülhetett fel a javára.

[11] Helytálló következtetést vont le az elsőfokú bíróság a szakértő által a tárgyaláson előadottakra figyelemmel arra nézve is, hogy az életveszélyes sérülés kialakulásának lehetőségével kizárólag nagy erővel történő ütés esetén lehetett reálisan számolni, azonban kétséget kizáróan nem lehetett bizonyítani azt, hogy a vádlott által kifejtett erőhatás a közepes erőt meghaladta volna, illetőleg azt sem, hogy az ütés a fej mely anatómiai régiója ellen irányult. Ezért helyes volt azon következtetése, amely szerint a vádlott cselekménye súlyos testi sértés büntette kísérleteként minősül a vádszerinti életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete helyett. E tekintetben helyesen utalt arra is, hogy a vádlott szándéka eshetőlegesen kiterjedt a nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozására.

[12] Az ítéltábla egyetértett továbbá az elsőfokú bírósággal avonatkozásban is, hogy a vádlott ezen cselekményével a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő garázdaság büntettét is megvalósította.

[13] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

[14] A Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[15] Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság tényállása – a fenti kiegészítéssel – megalapozott, ezért a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[16] Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

[17] Helyesbítette az ítéltábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását az [58] és a [61] bekezdésben. E helyeken az elsőfokú bíróság nem megfelelő megfogalmazást alkalmazott, amikor azt rögzítette, hogy a vádlott tudatának át kellett fognia azt, hogy cselekménye súlyosabb sérülés előidézésére is alkalmas lehet, illetve, hogy tisztában kellett lennie azzal, hogy cselekmény alkalmas megbotránkozás, riadalom keltésére. Szándékos bűncselekmények esetén ugyanis az elkövető tudati oldala kiterjed a konkrét bűncselekmény objektív tényállási elemeit megvalósító életbeli körülményekre, illetve eredmény bűncselekmény esetén előre látja az eredmény bekövetkezését és az ahhoz vezető okozati összefüggést. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott megfogalmazás azonban csak mint a vádlott felé fennálló elvárhatóságként (és nem tényleges tudatként) értékelhető, amely lehetőséget adna a gondatlanság enyhébb formája, a negligencia megállapítására, ahol az elkövető a tőle elvárható figyelem vagy körültekintés miatt nem látja a magatartása azon lehetséges következményeit, amelyeket látnia kellett volna. Tekintettel azonban arra, hogy a vádlott

tudata az említett körülményekre kiterjedt, amelyek bekövetkezésébe belenyugodott (esetleges szándék), ezért a részéről szándékos bűncselekmény megvalósításáról van szó.

[18] A büntetés kiszabása körében az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára, hogy hosszabb ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt.

[19] Nem osztotta ugyanakkor a másodfokú bíróság a védő azon hivatkozását, amely szerint a sértetti közrehatás enyhítő körülményként értékelendő a vádlott javára, tekintettel arra, hogy a már fentebb kifejtettek szerint a jogtalanul támadó fél a vádlott volt, akivel szemben a sértett jogosan védekezhetett.

[20] Ugyancsak nem osztotta az ítéltábla azon védői felvetést, amely szerint az ittas állapotban történt elkövetés nem vehető súlyosító körülményként figyelembe a vádlott terhére, arra figyelemmel, hogy a terhelt által ugyanezen a napon megvalósított ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt a bíróság a bűnösségét megállapította és vele szemben büntetést szabott ki. A jelen büntetőügy tárgyát ugyanis nem az ittas járművezetés vétsége képezte, az ittas járművezetést követően ittas állapotban elkövetett testi sértés büntettének kísérlete és garázdaság büntette vonatkozásában az ittas állapot értékelése nem tekinthető ugyanazon körülmény kétszeri értékelésének, így az súlyosító körülményként minősül.

[21] Az így kiegészített bűnösségi körülményekre is figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 79. §-ában kifejtett büntetési célok és a Btk. 80. § (1) bekezdésében rögzített büntetéskiszabási elvek figyelembevételével a különös visszaeső vádlottat börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra ítélte. Helytállóan hivatkozott arra is, hogy a vádlott esetében – figyelemmel a halmazati büntetésre és a különös visszaesői minőségre – a büntetési tétel középértéke 3 év 6 hónap szabadságvesztés. Ugyanakkor észlelte az ítéltábla, hogy e vonatkozásban az elsőfokú bíróság elmulasztott hivatkozni a Btk. 81. §-ának (2) és (3) bekezdésére, holott ezen jogszabályi hivatkozásokat alkalmazta a középérték meghatározása során, ezért az ítéltábla a jogszabályi hivatkozásokat pótolta.

[22] Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a megvalósult bűncselekmény jellegére, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel a kiszabott büntetések arányosak, azok lényeges enyhítésére törvényes lehetőség nincs.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek.

[24] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebezésnek.

Szeged, 2025. május 8.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
s.k.

Dr. Kiss Dániel s.k.

Dr. Halász Edina

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.779/2024/8. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 1.B.75/2023/34. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2025. május 8.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.

a tanács elnöke